

O saxo regurxita sincopado
entre azul de volutas fuxitivas
atávicas outroras redivivas
nostálxico da xungla e do seu brado
Escoitando ese antonte trasladado
que é son das nosas almas primitivas
recobramos a voz de aves altivas
que perdera o noso hoxe deslembrado
Aceleran o latexo as baquetas
e ao ritmo animal da súa mensaxe
sucédelle o barrito das trompetas
Cando a selva esquece a súa carraxe
o contraabaixo amosa as súas vetas
esculpidas no vento da paisaxe